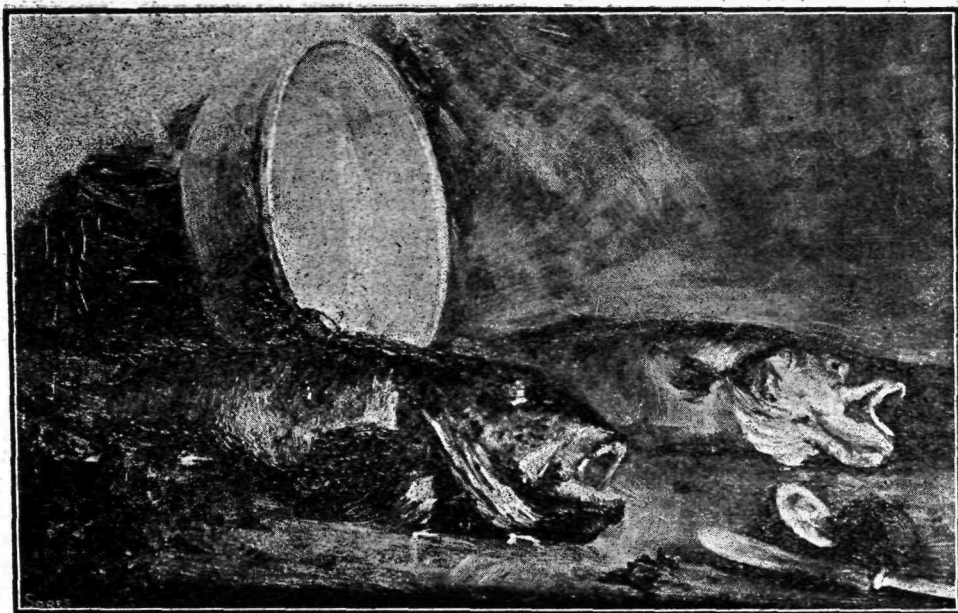




Μαρ. Δρακονταειδῆ

'Ιχ65ς

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗ

Ὁ κόμης Λέων Νικολάεβιτς Τολστόη, τῆς μεγάλης Ρωσικῆς οἰκογενείας τῶν Τολστόη, ἐγεννήθη τὴν 21 Αὐγούστου 1828 εἰς τὸ πατρικὸν ταιφλίκιον τῆς Γλασνάγιας Πολιάνας (Κάμπος τῆς Ἀνατολῆς).

Ἦκολούθησε σπουδὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καζάν, ἀλλ' ὁ πατήρ του, συμφώνως μὲ τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του, ἐπέμεινε νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατὸν, ὡς καὶ συνέβη.

Τολμηρὸς καὶ γενναῖος ἐκ φύσεως, ὁ νεαρὸς Τολστόη διεκρίθη εὐθὺς ὡς ἀξιωματικὸς, οὐχὶ σπανίως προκαλέσας καὶ ἐπεισόδια διὰ τὸν ζωηρὸν χαρακτῆρά του.

Ἀλλὰ τὸ λεπτὸν πνεῦμα, ἡ μόρφωσίς του, τὸν ἔκαμαν νὰ διακριθῇ ἐπίσης εἰς τὰ ἀντίθετα Ρωσικὰ σαλόνια. Ἐκεῖ ἐπαίξε καὶ ῥόλον λέοντος τοῦ συρμοῦ.

Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἠμπόδισαν τὸν νεαρὸν ἀξιωματικὸν νὰ ἐκτελῇ πάντοτε τὸ καθήκον του καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰς ἐπωμίδας του εἰς ἀνταμοιβὴν στρατιωτικῶν κατορθωμάτων. Ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος τὸν εὗρε διοικητὴν πυροβολαρχίας. Ἐπολέμησεν ἀνδρείως παρενρεθεὶς εἰς τὴν μάχην τῆς Τσερνάγιας καὶ εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Σεβαστοπόλεως, τιμηθεὶς διὰ τοῦτο διὰ παρὰσημίων.

Αἱ πρὸς τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς κοινωνικὰς μελέτας τάσεις του ἐξεδηλώθησαν ἑνωρὶς παρὰ τῷ Τολστόη. Ὅτε ἀκόμη ἦτο νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἤρχισε δημοσιεύων διηγήματα εἰς ἃ περιέγραφε τὸν βίον τῆς Ρωσικῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀριστοκρατίας διὰ δυνάμειος Σαϊεπηρείου, συντελέσας κατὰ πλὴν εἰς τὸν ἰσχυρὸν τόνον, ὃν κατόπιν προσέλαβεν τὸ ρωσικὸν μυθιστόρημα, ὡς ἡδυνήθη νὰ περικλείσῃ κόσμον δόξαληκρον ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων ἄγνωστον εἰς τὰς φιλολογίας τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἀλλ' ὁ πόλεμος τῆς Κριμαίας μετέβαλεν ἄρδην τὸν χαρακτῆρα τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ. Ἡ θέα τοῦ ἀγρίου σαραγμοῦ, τῆς λύσεως τοῦ αἵματος, ἐπροκά-

λεσε τὴν φρίκην τοῦ μετὰ ταῦτα φιλοσόφου, καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ πολέμου ὁ Τολστόη δὲν ἦτο πλέον ὁ ἄνθρωπος τοῦ ξίφους.

Τὰ στρατιωτικὰ συγγράμματα ἀντήλλαξε διὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὰς ἰδέας τῆς ἀπολυταρχίας δι' ὧν εἶχεν ἐμποτισθῇ παρὰ τῆς οἰκογενείας του διὰ τῶν ἰδεῶν τοῦ Ρουσσώ. Διαμείνας εἰς Πετρούπολιν μετὰ τὸν πόλεμον ἤλλαξεν ἀμέσως τὸ περιβάλλον του καὶ ἀντὶ κύκλων ἀξιωματικῶν, ἐπεζητεῖ κύκλους φιλολόγων, ποιητῶν, μυθιστοριογράφων καὶ δημοσιογράφων φιλελευθέρων, μεθ' ὧν ἀντήλλασσε γνώμας διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ πολίτου καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ διαγωγή του ἐπροκάλεσε τὴν προσοχὴν τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τσαρικῆς αὐλῆς καὶ ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ καὶ διὰ τὰς ἐκφράσεις του καὶ διὰ τὰς σχέσεις του. Ὁ Τολστόη δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τοιαύτας παρατηρήσεις καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρητήθη τῶν τάξεων τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν φιλολογίαν.

Μετὰ τοῦτο περιηγήθη τὴν Εὐρώπην παραμείνας εἰς ὅλα τὰ πνευματικὰ κέντρα, ὅπου παρηκολούθησε καλλίτερον τὰς διαφόρους φιλολογίας καὶ ἐγνωρίσθη μὲ τοὺς πνευματικοὺς σκαπανεῖς τοῦ κόσμου.

Ἀλλ' αἱ νέαι μελέται καὶ γνωριμίαι ἐνίσχυσαν ἔτι μᾶλλον τὰς ἐκ τοῦ πολέμου σχηματισθείσας πεποιθήσεις του, αἵτινες πλέον ἀποκρουσταλλοῦντο εἰς τὴν ψυχὴν του τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν βίον τῶν μεγαλοπόλεων καὶ νὰ ἀποσυρθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν Γλασνάγια-Πολιάνα, εἰς τὰ κτήματά του, ὅπου ἔζησε μέχρις ἐσχάτων, μελετῶν καὶ συγγράφων, ἀλλὰ καὶ μὴ περιφρονῶν τὴν χειρωνακικὴν ἐργασίαν. Τὰς ὥρας πνευματικῆς του ἀναπαύσεως ἔδαπάνη κατασκευάζων ὑποδήματα διὰ τοὺς χωρικοὺς.

Ἐκτοτε ἔγινεν ὁ ἀπόστολος τῆς χριστιανικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς κοινωνίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἰργά-